

Predikten Petrus en Paulus niet dezelfde dingen?

Opmerking: Op blad 8 vindt u aanvullend: "Het verschil tussen de boodschap van Petrus en Paulus".

Het is waar dat er veel overeenkomsten zijn in de prediking van Petrus en Paulus.

Bijvoorbeeld, zij predikten dezelfde Christus. Petrus predikte Christus naar Zijn profetische openbaring, Paulus predikte Christus, zoals we later zullen zien, volgens Christus zijn openbaring betreffende de verborgenheid/geheimenis.

Zij predikten beiden de opstanding. Paulus maakt dit heel duidelijk in 1 Korinthe 15. Petrus en de twaalven zagen de opgestane Heere en predikten Hem als de Opgestane. Paulus zag zelf de opgestane Heere en predikte Hem als de Opgestane. Dus inderdaad, Petrus en Paulus predikten veel dezelfde waarheden die we in elke bedeling kunnen toepassen. Maar wanneer het aankomt op de specifieke dingen die zij leerden aan de mensen tot wie zij spraken, dan zijn er veel verschillen die we goed moeten begrijpen als we tenminste het woord der waarheid recht willen snijden, zie 2 Tim. 2:15:

"Benaarstig u, om uzelfen Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt. (Statenvertaling).

We zullen verschillende tegenstellingen bekijken om het verschil te laten zien tussen de prediking van Petrus en Paulus. Laten we beginnen in Galaten 2, waar we een tegenstelling zien tussen de evangeliën die zij predikten. Het zal voor vele Christenen een verrassing zijn dat Petrus **niet** de apostel is voor deze bedeling van Genade, Ef.3:2:

"Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij (Paulus) gegeven is aan u; (Statenvertaling).

Het idee dat Petrus de apostel is voor de kerk, het lichaam van Christus, is al zo lang ingeburgerd en volgens de traditie al zo lang geleerd dat het moeilijk is voor de mensen om te vatten dat God een nieuwe apostel heeft aangesteld voor deze bedeling – de apostel Paulus *. We willen nu in de Bijbel kijken om te laten zien dat dit waar is.

(*)--*"Rom. 11:13: Want ik (Paulus) spreek tot u, heidenen (dat zijn wij!), voor zoveel ik der heidenen apostel ben; ik maak mijn bediening heerlijk;*

Galaten 2:7 vermeldt de vergadering in Jeruzalem waar Paulus heenging om te discussiëren met de andere apostelen over de besnijdenis. Ze kwamen tot de conclusie dat de Heidenen zich niet hoeven te laten besnijden om gered te kunnen worden. Noch dat zij zich aan de wet van Mozes moeten onderwerpen om recht voor God te kunnen staan. Maar waarom zijn er nog mensen die leren dat je je moet laten besnijden om gered te worden? Dit gaat terug tot Abraham toen hem het verbond van de besnijdenis werd gegeven. Hem werd verteld dat elke man die niet besneden was afgesneden werd van het volk. Om afgesneden te worden van het volk Israël was een zeer serieuze zaak. Het verbond van God, de beloften van God verbleven bij het volk Israël, zie Rom.9:4:

"Welke Israëlieten zijn, welker is de aanneming tot kinderen, en de heerlijkheid, en de verbonden, en de wetgeving, en de dienst van God, en de beloftenissen;

Afgesneden worden van het volk Israël was net zo erg als afgesneden worden van de verbonden van God. Daarom was het belangrijk dat alle mannen besneden waren om te laten zien dat zij een deel waren van het volk Israël, en zo een deel van het verbond, en dat zij hun geloof in de God van Israël uitoefenden. Besnijdenis was heel erg belangrijk **in die tijd**.

Daarom lezen we in Galaten 2:7:

“Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij (Paulus) het Evangelie der voorhuid (onbesnedenen) toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat (= het evangelie) der besnijdenis (besnedenen);”

Veel mensen vragen zich af of de apostel Petrus de besnijdenis leerde als onderdeel van het evangelie? Hier staat dat hij “het evangelie der besnijdenis” predikte. **Veel moderne vertalingen hebben dit punt, waar Paulus het hier over heeft, verduisterd door het te vertalen met “het evangelie aan de Joden”** (zie bijvoorbeeld de “Groot Nieuws” Bijbel). Zeker, Paulus predikte zijn evangelie aan de Joden, maar de Heilige Geest, Die Paulus inspireerde toen hij schreef, gebruikt het woord “besnijdenis”.

Dit had een goede reden: Tijdens het evangelie van het koninkrijk, dat Petrus predikte, was besnijdenis vereist. Dit ging terug tot Abraham. Het was het evangelie der besnijdenis. Toen daarentegen aan Paulus de verborgenheid/geheimenis werd gegeven, de verborgenheid van het evangelie van de genade van God, bevatte zijn boodschap geen besnijdenis of enig ander ritueel of religieus werk. Daarom wordt dit evangelie ‘*het evangelie der voorhuid*’ (= onbesnedenen) genoemd. Dit zou ons om te beginnen al moeten zeggen dat er een groot verschil is tussen wat Petrus predikte en wat Paulus predikte. Petrus zijn boodschap bevatte besnijdenis en die van Paulus niet. Dat is een heel groot verschil. Laten we met dit in gedachten het evangelie zelf bezien.

Petrus zijn evangelieboodschap op het Pinksterfeest, een Joods feest, waar Joden en Jodengenoten van over de hele wereld bijeenkwamen, is opgeschreven in:

“Hand.2:36-37: 36 Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israëls, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk dezen Jezus, Dien gij gekruist hebt. 37 En als zij dit hoorden, werden zij verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen mannen broeders?”

Waarom waren zij zo verslagen? Zij hadden de Messias gedood en nu was Christus levend. En Hij was niet alleen levend, Hij was de Heere! Zij begonnen te beven! Want wat gebeurt er als u iemand doot en de volgende dag leeft hij weer? En Hij leeft niet alleen weer, maar Hij is de Heere van het hele universum! U zou op uw benen staan te trillen. Dat is precies wat zij doen. Zij zeggen: Wat zullen wij doen? Wij zijn in moeilijkheden. Wij hebben onze Messias gedood. Wat moeten we doen?” Vers 38 zegt:

“En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.”

Petrus zegt hen dat zij twee dingen moeten doen – zij moeten zich **bekeren** en zij moeten **gedoopt** worden. Wij weten dat de opdracht die aan Paulus is gegeven **geen** waterdoop bevatte, 1 Korinthe 1:17:

“Want Christus heeft mij niet gezonden, om te dopen, maar om het Evangelie te verkondigen.”

Maar Petrus zijn evangelie bevatte wel de waterdoop. In veel kerken is verwarring over dit vers. Sommige kerken leren dat, als Petrus zegt dat je gedoopt moet worden voor vergeving der zonden, je dan ook **nu** gedoopt moet worden om gered te kunnen worden. Andere kerken **erkennen** (maar leren dat niet) dat Paulus leert dat redding niet uit werken der rechtvaardigheid is, en niet door onze werken, maar door God 's barmhartigheid en genade. Zij kunnen blijkbaar niet met elkaar verenigen dat Petrus zegt dat je gedoopt moet worden en Paulus zegt dat er geen goede werken nodig zijn.

Daarom moeten zij of negeren wat Petrus zegt of het zo verdraaien dat het iets anders wordt dan wat hij echt heeft gezegd. Zo zie je dan dat sommige mensen zeggen dat Petrus bedoelde: bekeerd u en

laat u dopen vanwege of door de vergeving der zonden. Het probleem hierbij is dat het niet hetgeen is dat God heeft gezegd! Het woord “tot” in “tot vergeving der zonden” betekent letterlijk “voor vergeving der zonden”. Met andere woorden, bekering en doop, gedaan in geloof zou leiden tot de vergeving van de zonden. Petrus predikte een evangelie dat bepaalde werken vereiste als bewijs van geloof. Als een persoon deze werken niet deed liet dat zien dat hij geen geloof had. Dat is het evangelie van het Koninkrijk .

Predikte Petrus later nog de noodzaak van op geloof gebaseerde werken? In Handelingen 10:34-35 lezen we:

*“En Petrus, den mond opendoende, zeide: Ik verneem in der waarheid, dat God geen aannemer des persoons is; Maar in allen volke, die Hem vreest **en gerechtigheid werkt**, is Hem aangenaam.”*

Predikt Petrus nog steeds een bepaald soort werken om geaccepteerd te worden door de Heere? Ja. Werken der gerechtigheid. Petrus predikt dit in 2 Petrus 1: 5-11 waar hij zegt:

“...en voegt bij uw geloof...”

.....en dan noemt hij zeven dingen op zodat zij “nimmermeer struikelen” en hen “de ingang” tot het eeuwig Koninkrijk wordt toegevoegd.

Heeft de apostel Paulus ooit zoiets gezegd? Nee, Paulus voegt nooit werken toe aan zijn evangelie van verlossing. Een goed voorbeeld hiervan is Romeinen 3:21-28:

“Maar nu...”

Hier zien we één van die bedelingspunten. God vertelt ons hier dat er iets is veranderd.

*“Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden zonder de wet, hebbende getuigenis van de wet en de profeten: “Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof **van Jezus Christus...**”*

Dit is het geloof van Christus, wat Hij voor ons heeft gedaan op Golgotha. Hij was getrouw. Zo is deze rechtvaardigheid van God ontstaan.

“...door het geloof van Jezus Christus, tot allen, en over allen, die ...”

Gedoopt zijn? Nee. Gerechtigheid werken? Nee.

“...gelooven; want er is geen onderscheid; Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods en worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is;”

*“Rom.3:26: Tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid in dezen tegenwoordigen tijd; opdat Hij rechtvaardig zij, en rechtvaardigende dengene, die **uit het geloof van Jezus is** Waar is dan de roem? Hij is uitgesloten. Door wat wet? Der werken? Neen, maar door de wet des geloofs. Wij besluiten dan, dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt, zonder de werken der wet.”*

Dit is niet wat Petrus predikte, maar dit is wat Paulus predikte – twee verschillende evangeliën.

Soms, voordat mensen leren om het woord der waarheid recht te snijden, 2 Tim. 2:15, zullen zij hier over nadenken en zich afvragen: Petrus zegt dat je dit moet doen om gered te worden en Paulus dat je dát moet doen. Wat moeten wij nu doen? Sommige mensen besluiten om beiden te doen. Ze proberen Petrus zijn manier en ze proberen Paulus zijn manier ook.

Moeten we zo met het evangelie omgaan? Beter van niet. We kunnen beter het woord der waarheid recht snijden en uitvinden wie tot wie spreekt en vooral wie tot ons spreekt. Petrus schrijft aan de

besnijdenis. Hij schrijft aan degenen van het Koninkrijks programma, aan de Joden. Hij schrijft aan hen van een andere bedeling. Wij prediken niet dat iemand moet gedoopt worden om gered te kunnen worden. Dat is het Koninkrijks evangelie. Wij prediken Paulus zijn evangelie tot Jood en Heiden, want er is nu geen onderscheid meer, dat wij gered worden door geloof alleen, in het volbrachte werk van Christus, 1 Korinthe 15:1:

“Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik (Paulus) u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat;”

Wat is onze positie voor God vandaag? In het geloof in het evangelie. Dat is onze positie voor God. Niet door de doop, niet door het doen van werken der gerechtigheid, niet door de tien geboden van de wet te houden. Het is door geloof in het evangelie. Paulus zegt in 1 Kor.15:3 en 4:

“Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;”

Paulus zegt dat dit het evangelie is en dat we daarin, door geloof, moeten staan. Titus 3:5:

“Heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes;”

Zo worden wij nu gered.

Laten we naar een tweede tegenstelling gaan tussen Petrus en Paulus: Hoe kijken zij naar Gods mensen? Laten we naar 1 Petrus 2:9 gaan:

“Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de deugden Desgenen, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht;”

Een koninklijk priesterdom, een heilig volk. Spreekt Petrus hier over het lichaam van Christus? Zegt hij dat wij een heilig volk zijn? Als wij een volk zijn, welk volk zijn wij dan? Petrus spreekt tot de Israëlieten, het gelovige overblijfsel van Israël in zijn generatie. Hij haalt dit uit Exodus 19 waar God Israël beloofde:

“En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden, die gij tot de kinderen Israëls spreken zult” (Exodus 19:6).

Wij, als lichaam van Christus zijn geen volk. Het lichaam van Christus bestaat uit mensen uit alle volkeren. Maar Petrus schrijft aan een volk. Het volk Israël.

Hoe kijkt Paulus naar Gods mensen? 1 Korinthe 12:27 zegt:

“En gijlieden zijt het lichaam van Christus, en leden in het bijzonder.”

Dit is een groot verschil. Petrus schreef in zijn generatie aan dat gelovige overblijfsel van Israël dat nog bestond in die tijd, hij schreef aan een volk. Als Paulus schrijft, schrijft hij aan een lichaam, het lichaam van Christus, gelovigen uit alle volken die op Christus hebben vertrouwd. Sommigen zullen zeggen: Spreekt Petrus ook niet over het lichaam van Christus?

Probeer u eens één verwijzing naar het lichaam van Christus te vinden in Petrus zijn brieven. Er zijn er geen. Probeer één verwijzing naar het lichaam van Christus te vinden buiten de brieven van Paulus. Er zijn er geen. Paulus is de enige schrijver die verwijst naar de gemeente die Zijn lichaam is. En dat komt omdat hij de apostel van genade is voor deze bedeling. Een derde tegenstelling tussen Petrus en Paulus

is de aard van hun boodschap. Petrus boodschap is een boodschap aangaande profetie. Dat wat geopenbaard was in de tijd van de profeten.

Het eerste gedeelte waar we naar willen kijken is Handelingen 3:21. We willen dit vers vergelijken met Romeinen 16:25. Dit zijn twee verzen die het verschil laten zien tussen profetie en verborgenheid/geheimenis. De Bijbel kan, in grote lijnen, verdeeld worden in profetie en geheimenis. Let op het grote verschil tussen deze twee gedeeltes.

In Handelingen 3:19-21 predikt Petrus tot de mensen van Israël en Juda:

“Betert u dan, en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden; wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren En Hij gezonden zal hebben Jezus Christus, Die u tevoren gepredikt is. Welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw”.

Spreekt Petrus over dezelfde dingen als de profeten? Ja. Hij spreekt over profetische openbaring. Petrus zegt dat alle profeten over deze dingen hebben gesproken. Welke dingen?

Dat Christus zal terugkomen als Koning van de aarde, om een koninkrijk op te richten, om over Zijn volk Israël te regeren en over de gehele aarde. Daar spraken de profeten over. Lees de grote profeten waar staat dat de Heere Koning zal zijn over de gehele aarde en dat Zijn voeten zullen staan op de Olijfberg in die dag en dat er een Verlosser zal komen uit Sion (zie Zacharia 14:3-4). Al deze profeten keken uit naar de komst van Christus als Koning op aarde.

Petrus sprak tot de mensen van zijn generatie en bood hen aan waar de profeten door alle eeuwen heen over gesproken hadden.

Let nu op wat Paulus preekt in Romeinen 16:25:

“Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest;”

Ziet u het verschil tussen deze twee boodschappen? Petrus zegt dat alle profeten over deze boodschap spraken. Paulus zegt dat zijn boodschap verborgen is geweest van de tijden der eeuwen. Het is duidelijk dat het niet dezelfde dingen kunnen zijn. Beiden verwijzen naar Jezus Christus, maar zij verwijzen naar Hem op een verschillende manier. Petrus verwijst naar Christus zoals Hij wordt voorgesteld door de profeten – de komende Koning, de Verlosser van Israël, de Koning van de aarde, de Verlosser uit Sion. Dat is de boodschap van de profetie.

Paulus predikt Jezus Christus overeenkomstig de openbaring van de verborgenheid, dat was niet voorzeggd door de profeten. Dat kon ook niet want het was verborgen zoals Paulus ons vele malen vertelt.

Het karakter van hun boodschappen was geheel verschillend. Petrus predikte profetie, Paulus predikte verborgenheid.

Een vierde tegenstelling is hoe Petrus en Paulus geloof en redding predikten. We zullen 1 Petrus 1:9 en Efeze 1:12-13 met elkaar vergelijken.

1 Petrus 1:9 zegt:

“Verkrijgende het einde uws geloofs, namelijk de zaligheid der zielen”.

Waar spreekt Petrus over? Hij legt hetzelfde principe uit dat we terugvinden in de prediking van Christus in de evangeliën. Christus zei:

“Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden Matth.24:13”.

Onder het Koninkrijks programma werd redding altijd voorgesteld als iets waarnaar zij op weg waren en dat zijn hoogtepunt zou vinden in het Koninkrijk. Redding werd aan deze Koninkrijks heiligen altijd voorgesteld als het einde van hun geloof, iets wat ze in de toekomst zouden bereiken, een toekomstige zegening.

Efeze 1:12-13 zegt:

“Opdat wij zouden zijn tot prijs Zijner heerlijkheid, wij, die eerst in Christus gehoopt hebben”.

Is dit het einde of het begin van uw geloof?

“In Welken ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte;”

Deze verklaring is definitief. U bent verzegeld! Klaar. Dit gebeurt aan het begin van uw geloof, op het moment dat u het evangelie geloofde. Paulus predikt dat uw geloof resulteert in de verzegeling van uw redding.

1 Petr.1:9 zegt:

“Verkrijgende het einde uws geloofs, namelijk de zaligheid der zielen”.

Een vijfde tegenstelling is hoe deze beide apostelen verwijzen naar de satan. Dit is zowel interessant als leerzaam. Als God de manier waarop Hij met de mens handelt verandert doet satan, de grote imitator van God, dat ook. Hij verandert ook zijn manier waarop hij handelt met de mens om zo God tegen te werken. Wij zien een bedelingsaspect in satan 's werk als we vergelijken hoe Petrus verwijst naar satan 's werk en hoe Paulus verwijst naar satan 's werk.

“1 Petrus 5:8: Zijt nuchteren, en waakt; want uw tegenpartij, de duivel, gaat om als een briesende leeuw, zoekende, wien hij zou mogen verslinden;”.

Wij weten dat satan er altijd op uit is om te verslinden wat hij kan. Maar Petrus spreekt hier over een speciale situatie en dat is de periode van de grote verdrukking. Petrus schrijft aan mensen die zullen leven in de grote verdrukking. Dat is de tijd waarin satan zich laat zien als een verschrikkelijk beest, als een brullende leeuw, zoekende wie hij zou mogen verslinden.

Hoe beschrijft Paulus het werk van de satan in deze bedeling?

“2 Korinthe 11:13-14: Want zulke valse apostelen zijn bedriegelijke arbeiders, zich veranderende in apostelen van Christus. En het is geen wonder; want de satan zelf verandert zich in een engel des lichts.”

U kunt zich afvragen, heeft Petrus gelijk of Paulus? Werkt satan nu als een brullende leeuw of als een engel des lichts? Volgens de bedeling werkt hij nu als een engel des lichts. Satan probeert erg religieus over te komen. Zijn dienaren – satan 's volgelingen – komen op dezelfde manier over.

2 Kor.11:15 zegt:

“Zo is het dan niets groots, indien ook zijn dienaars zich veranderen, als waren zij dienaars der gerechtigheid; van welke het einde zal zijn naar hun werken.”

Waarom is het zo belangrijk voor ons waar we op moeten letten? Paulus zegt dat zijn gedachten ons niet onbekend zijn. Wij moeten ons ervan bewust zijn dat satan aan ons niet verschijnt als een

brullende leeuw maar als een engel des lichts, als een dienaar der gerechtigheid. We moeten uitkijken voor valse leringen die tot ons komen in het kleed der gerechtigheid.

Een zesde tegenstelling is hoe Petrus en Paulus schrijven over onze toekomstige hoop. Laten we kijken hoe Petrus de wederkomst van Christus aan zijn generatie beschrijft.

“Hand.3:12: En Petrus, dat ziende, antwoordde tot het volk: Gij Israelietische mannen, wat verwondert gij u over dit, of wat ziet gij zo sterk op ons, alsof wij door onze eigen kracht of godzaligheid dezen hadden doen wandelen?”

“13: De God Abrahams, en Izaks, en Jakobs, de God onzer vaders, heeft Zijn Kind Jezus verheerlijkt, Welken gij overgeleverd hebt, en hebt Hem verloochend, voor het aangezicht van Pilatus, als hij oordeelde, dat men Hem zoude loslaten.”

“15: “En den Vorst des levens hebt gij gedood, Welken God opgewekt heeft uit de doden”.

Petrus zet de toon, “jullie zijn de kinderen van de vaders en jullie hebben de Christus gedood en God heeft Hem opgewekt”.

“Hand.3:19: Betert u dan, en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden; wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren,”

Waar gaat dit over? Dit kijkt vooruit naar het koninkrijk, naar het herstel van de schepping en de orde van alle dingen, de verkoeling, de tijden van herstel, van wederoprichting.

“Hand.3:20: En Hij gezonden zal hebben Jezus Christus, Die u tevoren gepredikt is;”

Hij zal Jezus Christus zenden. Zenden waarheen? Waar is Christus als Petrus hier over spreekt? Hij is in de hemel aan de rechterhand van de Vader. Waarheen zou God Christus zenden? Terug naar de aarde. En wat zal er dan gebeuren?

“Hand.3:21: Welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw.”

“Hand.3:22-23: Want Mozes heeft tot de vaders gezegd: De Heere, uw God, zal u een Profeet verwekken, uit uw broederen, gelijk mij; Dien zult gij horen, in alles, wat Hij tot u spreken zal. En het zal geschieden, dat alle ziel, die dezen Profeet niet zal gehoord hebben, uitgeroeid zal worden uit den volke.”

Wie is die profeet? De Heere profeteerde in Mozes zijn dagen dat Hij een profeet zou verwekken uit uw broederen – de Heere Jezus Christus Zelf. En dat degenen die niet naar Hem wilden luisteren uitgeroeid zullen worden. Dit kijkt vooruit naar het einde van de grote verdrukking als de vijanden van Christus zullen worden weggevaagd.

“Hand.3:24-26: En ook al de profeten, van Samuel aan, en die daarna gevolgd zijn, zovelen als er hebben gesproken, die hebben ook deze dagen te voren verkondigd. Gijlieden zijt kinderen der profeten, en des verbonds, hetwelk God met onze vaders opgericht heeft, zeggende tot Abraham: En in uw zede zullen alle geslachten der aarde gezegend worden. “God, opgewekt hebbende Zijn Kind Jezus, heeft Denzelve eerst tot u gezonden, dat Hij ulieden zegenen zou, daarin dat Hij een iegelijk van u afkere van uw boosheden.”

In dit gedeelte biedt Petrus de wederkomst van Christus aan naar de aarde aan het volk Israël. Wij weten dat ze dit aanbod niet hebben aangenomen en daarom is Christus nog niet teruggezonden. Petrus biedt zijn hoorders het koninkrijk op aarde aan.

Wat biedt Paulus ons nu aan?

Filippenzen 3:20:

“Maar onze wandel (burgerschap) is in de hemelen, waaruit wij ook den Zaligmaker verwachten, namelijk den Heere Jezus Christus;”

Als Christus terugkomt, hoe zal Hij dan terugkomen? De Bijbel zegt **in de lucht**.

1 Thessalonicenzen 4:16-17:

“Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin Gods nederdalen van den hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan. Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen te zamen met hen opgenomen worden in de wolken, den Heere tegemoet, in de lucht; en alzo zullen wij altijd met den Heere wezen.”

Er is een groot verschil hoe Petrus en Paulus onze eeuwige hoop voorstellen. Petrus biedt een aards koninkrijk aan, Paulus biedt het hemels, eeuwige koninkrijk aan.

Het verschil tussen de boodschap van Petrus en Paulus

Petrus en Paulus hebben nooit hetzelfde evangelie onderwezen. Toen Petrus op Pinksteren het evangelie van het koninkrijks onderwees, verwierp Saulus de Messias. Toen Paulus het evangelie van de genade van God predikte, was Petrus' evangelie van het koninkrijk voor Israël beperkt tot de besnijdenis.

Hieronder staan de zes belangrijkste kwesties die onderscheid maken tussen wat Petrus leerde en wat Paulus leerde. De belangrijkste overeenkomst tussen de twee boodschappen bestaat in de persoon van de Heer Jezus Christus (Ef. 1:10).

Petrus * leerde	Paulus leerde
1 Israël and -	Profetie
Israël bestaat nog steeds en de profetie gaat in vervulling. (Hand. 2:16-17; Hand. 3:21 en 24-26)	Israël is gevallen en de profetieën worden uitgesteld. (Romeinen 3:10 en 19; Rom. 11:11 en 25; Rom. 16:25)
2 Apostolische -	verantwoordelijkheid
De redding is van de Joden onder leiding van de twaalf apostelen. (Johannes 4:22; Mattheüs 19:28; 1 Petrus 1:10; Op. 21:14)	Redding gezonden naar de Heidenen door Paulus, de apostel van de Heidenen. (Rom. 11:13; Kol. 1:25; 2 Tim. 1:11; 1 Kor. 3:10)
3 recht -	vaardiging
Verlossing en de wet; rechtvaardiging door geloof in Jezus als de Messias, vergezeld van noodzakelijke werken. (Jak. 2:24; 1 Joh. 2:5; Matth. 19:27; Hebr. 10:26)	Redding los van de wet; rechtvaardiging uit genade door het geloof in het kruiswerk van Jezus Christus. (Rom. 4:5; Ef. 2:8-9; Titus 3:5; 1 Kor. 15:1-4)
4 De	Kerk **
Scheiding tussen Jood en Heiden; Israël is Gods uitverkoren volk. Heidenen gezegend door Israël. (Mattheüs 10:5; Lukas 24:49; Handelingen 11:19)	Niet langer Jood of Heiden, maar ze maken allemaal deel uit van een nieuw schepsel in Christus, genaamd zijn Lichaam. (Gal. 3:28; Kol. 3:11; Ef. 2:15; 1 Kor. 12:13)
5 Gods ver -	tegenwoordiging

Gods heilige natie, de kleine kudde van Israël, is Zijn aardse vertegenwoordiging in de wereld. (Jes. 61:6; Op. 7:1-8; 1 Petr. 2:5 en 9).	Niet-Joodse ambassadeurs zijn Zijn vertegenwoordiging in een wereld in totale rebellie. (2 Kor. 5:20; 1 Kor. 12:20; 2 Tim. 2:2)
6 Bestem -	ming ***
Beloofd een aardse erfenis in het koninkrijk te ontvangen. (1 Petrus 1:4; Mattheüs 6:10; Hebreeën 13:14; Openb. 21:2)	Beloofte van een hemelse positie in Gods universele heerschappij. (Fil. 3:20; Ef. 2:6; 1 Thess. 4:17)

* Petrus wordt gebruikt als vertegenwoordiger van de twaalf apostelen tijdens hun koninkrijk en pinksterbediening.

** Er worden in de Bijbel drie kerken met naam genoemd; vermeld zijn twee.

*** In de bedeling van de volheid der tijden zullen beide dingen samengebracht worden in Christus (Ef. 1:10).